Wägga kolle mörtsuka tö peassis nüüd likuma; ei autud siin ei waña-raukadele, ei naistele, egga lastele kuskil armu; kümme tuhhat inge langes ühhe korraga ristisõitjate mõega terra alla. Rõnda sai Antiohhia lin pärrast sedda kui ristirahwas ühhekssa kuud tedda ümber ollid piranud, kolmandamal Jani ku päwal 1098 ristisõitjate kätte.

Agga ristisõitjate linna al kannatatut waewa pölw ei piddand siin weel lõppema, waid linna müride wahhel weel teistkorda nende peale tullema. Ühhes kindlas kantsis linna sees olli weel ulk waenlasi warjul, kes ristirahwa peale kippusid, ja kolm päwa pärrast sedda kui neñad linna sisse ollid sanud, tulli üllemal niñetut Korboga wäe ulk linna alla, piras linna ümber, mis läbbi ristirahwale nälg kätte tulli. Sesiñane nälg olli wägga kolle; ei petud siin ühhestki kombest eñam luggu, egga leitud korralist sõñakuulmist kuskilt. Ulk ristisõitjaid põggenes õsel sallamahti kõisreddelit möda ülle linna müride pakku (ja anti neile „kõiejooksikud“ sõimuniñeks), teised läksid Turklase wäe ulka, kus mõõningad willetsid usku ärra wandusid. Kui jubba surem ulk meelt kippus ärra eitma ja eñam peasmise lotust kellegi ei olnud, seal tulli üks preester, Peetrus Bartolomäus niñi, krahw Raimundi jure ja räkis: kudda pühha Apostel Andreas nelli kord uñes teñale olli ilmunud ja ühhes kirrikus sedda kohta näitand, kus Apostel Peetruse odda piddi seisma, misga Kristuse külge ristisambas olli torgatud; ka

olli pühha Andreas käskinud sedda asja würstidele kulutada. Krahw Raimund wõis ehk arwata, mis waimustus ristisõitjate ulgas sesugguse juñaliko abbi tähhe ülle wõiks tõusta, ja andis käsku uñenäus tähhentut kirrikusse kaewama minna. Kui nüüd teña kässo peale rahwas senna kaewama läks, seal leiti süggawalt ma seest üks odda. Sedda nähhes tõusis ristisõitjate süddametes julgus, ja pealikud wõtsid kohhe nõuuks, enne kui julgus otsa lõppeks waenlase peale tükkida. Ehk kül mitte eñam kolm sadda oost linnas ei leitud, ehk kül mõned suremad pealikud endale obbose piddid palkama, ja allamad ristisõitjad nälja läbbi ärra lõppenud kui iñimese kujjud, pool allasti ollid, siiski wõeti julgust waenlaste peale minna. Kui Turgi wäe pealik Korboga kuulda sai, et ristisõitjad peale tullemas, jäi ta rahhuliste mängi jure istuma ja ütles pilgates, egga neist keddagi meie mõega eest sa peasema. Agga enne kui pääw õhtule jõudis, olli üllemeline kiitja kirest põggenemas Euwrati jõe pole, teña wäggi muist laiale pillutud muist mahha lödud. Ni suurt asja olli ristirahwa ellaw ust Juñala abbi peale toimetanud.

Antiohhia lin olli nüüd ristisõitjate käes, agga pealikute wahhel tõusis ueste riid, kes linna perremehheks piddi jäma, sest krahw Raimund seisis selle wasto, et linna Boemundile piddi antama, teña tahtis linna Krega keisrile taggasi anda. Kül olleks sesiñane tülli werriseks läinud, kui sõa-wäggi ülle-